

K. Fælles Bestemmelser.

§ 89.

Alle Tjenestemænd, som efter denne Lov udnævnes af Kongen, pensioneres i Overensstemmelse med Pensionsloven af 5. Januar 1851, dog at Tjenestetid før det 25de Aar ikke medregnes ved Beregningen af Pensionen. Med samme Begrænsning kommer den nævnte Lov til Anvendelse paa deres efterladte, dog at Størrelsen af mulige Børneunderstøttelser fastsættes af Finansministeren.

§ 90.

Af Statskassen godskrives der de Tjenestemænd, som ikke pensioneres efter Pensionsloven af 5. Januar 1851, men som er ansatte med stigende Lønning, dog ikke før det fyldte 25de Aar, et til 5 pCt. af Lønningen svarende Beløb, der med Rente og Rentes Rente til 4 pCt. aarlig anvendes til Forsørgelse af Tjenestemanden selv. Det saaledes opsparede Beløb inddrages til Fordel for Statskassen, naar den paa-gældende efter de i § 91 anførte Bestemmelser bliver pensionsberettiget, eller naar han inden dette Tidspunkt afskediges af en ham tilregnelig Aarsag eller frivillig udtræder af Statstjenesten eller dør; dog kan der i sidste Tilfælde, saafremt han efterlader sig umyndige Børn, af det opsparede Beløb tilstaas disse en Understøttelse indtil deres fyldte 18de Aar. Saafremt Tjenestemanden er gift, afkortes der 5 pCt. i hans Lønning for at anvendes til Enkeforsørgelse. Hel eller delvis Fritagelse for denne Afkortning kan dog finde Sted, naar det for Finansministeren godtgøres, at der paa anden betryggende Maade er sikret Enken for Livstid en aarlig Indtægt. Anvendes det afkortede Beløb til at sikre Enken Overlevelsesrente i den af Staten garanterede Forsikringsanstalt, skal Tegning af saadan Overlevelsesrente finde Sted under samme Vilkaar, som ifølge Lov af 5. Januar 1851 er gældende for de af Embedsmænd for deres Enker tegnede Overlevelsesrenter.

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler med Hensyn til Gennemførelsen af de foranstaaende Bestemmelser.

§ 91.

De i § 90 nævnte Tjenestemænd samt Haandværkere, der har fast Ansættelse paa Righospitalet, opnaar Pensionsret efter Reglerne i Pensionsloven af 24. Februar 1858, naar de efter det fyldte 25de Aar har tilbagelagt en Tjenestetid af 10 Aar, saaledes at den pensionsgivende Tjenestetid regnes fra dette Tidspunkt. Den af en saadan Tjenestemand opnaaede pensionsgivende Tjenestetid kommer ham til gode, naar han gaar over i pensionsberettiget Embede. De her givne Bestemmelser gælder ogsaa for de alt ansatte Tjenestemænd saavel som for dem, der har været Tjenestemænd, men er gaaet over i pensionsberettiget Embede. Reglerne i Pensionsloven af 24. Februar 1858 kommer ligeledes til Anvendelse paa de pensionsberettigede Tjenestemænds efterladte, dog at Børneunderstøttelsernes Beløb indenfor de i Pensionsloven givne Rammer fastsættes af Finansministeren.

Naar en pensioneret Tjenestemand ansættes i en af de Stillinger, hvormed ikke er forbundet kongelig Udnævnelse, kommer de i nærværende og foregaaende Paragraf indeholdte Bestemmelser ikke ham eller hans efterladte til gode, men han beholder sin Pension ubeskaaren.